

Sagsnr.
2020 - 3121

Doknr.
225739

Dato
22-03-2020

Orienteringsnotat til kommuner og regioner om bekendtgørelse om mulighed for midlertidig fravigelse af regler om møder i kommunalbestyrelser og regionsråd og i disses udvalg som led i håndtering af Coronavirussygdom (COVID-19)

Ved ovennævnte bekendtgørelse udnytter social- og indenrigsministeren bemyndigelsen i § 12 d, stk. 2, i lov nr. 208 af 17. marts 2020 om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme (epidemiloven).

1. Formål

Regeringen har iværksat en række initiativer for at mindske risikoen for smitte med coronavirus. Dette omfatter bl.a. initiativer og regler vedrørende forsamlinger af personer og anbefalinger om fysisk afstand mellem personer. Senest er disse regler og anbefalinger skærpet med virkning fra den 18. marts 2020.

Kommunerne og regionerne varetager opgaver, som er af helt afgørende betydning for borgerne. Derfor er det vigtigt, at kommuner og regioner også i den nuværende situation kan udføre deres opgaver, og at kommunalbestyrelserne og regionsrådene, så vidt det er muligt, kan udøve deres ledelse.

Ovennævnte bekendtgørelse har til formål at sikre, at kommunalbestyrelser og regionsråd og disses udvalg i forbindelse med afholdelsen af deres møder kan medvirke til at forebygge og inddæmme COVID-19, og at de kan afholde deres møder under overholdelse af tiltag til at forebygge eller inddæmme COVID-19. *Se bekendtgørelsens § 1, stk. 1.*

De fravigelser fra lovgivningen, som bekendtgørelsen giver mulighed for, kan ikke ske ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå disse formål. *Se bekendtgørelsens § 1, stk. 2.*

2. Grundlæggende betingelser for anvendelsen af bekendtgørelsens bestemmelser

I overensstemmelse med epidemilovens § 12 d, stk. 2, forudsætter anvendelsen af bekendtgørelsens bestemmelser, at der foreligger et af følgende tilfælde:

- 1) Fravigelse er nødvendig for at forebygge eller inddæmme udbredelse af COVID-19 her i landet.
- 2) Fravigelse er påkrævet som følge af tiltag til at forebygge eller inddæmme udbredelsen af COVID-19 her i landet, og de pågældende forpligtelser og

rettigheder i den sammenhæng må anses for at være af mere underordnet betydning.

- 3) Opfyldelse af lovgivningens forpligtelser og rettigheder bliver umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig som følge af foranstaltninger, som har været nødvendige for at forebygge eller inddæmme udbredelse af COVID-19 her i landet.

Se bekendtgørelsens § 2.

Bekendtgørelsen giver på en række punkter det kompetente organ, typisk borgmesteren/regionsrådsformanden eller en udvalgsformand, mulighed for, at træffe beslutninger efter bekendtgørelsen. Dette kan ske, når der foreligger et af de under pkt. 1-3 tilfælde, og når eventuelle yderligere betingelser fastsat i den enkelte bestemmelse herudover er opfyldt.

I den nuværende situation, herunder efter gennemførelsen af regeringens seneste anbefalinger og regler for at mindske risikoen for smitte med coronavirus, kan der i den enkelte kommune eller region foreligge et eller flere af de under pkt. 1-3 tilfælde.

Som allerede nævnt følger det af bekendtgørelsens § 1, stk. 2, at fravigelser efter bekendtgørelsen ikke kan ske ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå formålet. Det betyder bl.a., at der, når en fravigelse efter bekendtgørelsen af de almindeligt gældende regler er nødvendig, skal formanden altid vælge den mindst vidtgående fravigelse. Eksempelvis er det mindre vidtgående at flytte et fysisk møde til et andet lokale end at ændre det til et video- eller telefonmøde. Dette princip er også udtrykt i bekendtgørelsens § 4, hvorefter der, så vidt det er muligt, skal ske elektronisk offentliggørelse af møder, hvortil offentligheden ikke har adgang. Det er også udtrykt i bekendtgørelsens § 9, stk. 1, hvorefter nødstyre kun kan indføres, hvis de i kapitel 3 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige. Se herom nærmere afsnit 4 nedenfor.

Det vil bero på en konkret vurdering af de foreliggende omstændigheder, herunder forholdene i den enkelte kommune eller region og forholdene vedrørende det kollegiale organ, hvis møde det drejer sig om, hvorvidt en beslutning efter bekendtgørelsen kan træffes. Se også nedenfor vedrørende de enkelte beslutninger efter bekendtgørelsen.

3. Fravigelse af de kommunale og regionale styrelsesregler

I bekendtgørelsens kapitel 3 gives borgmesteren/regionsrådsformanden eller en udvalgsformand mulighed for, i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde at træffe visse beslutninger, som fraviger den styrelsesretlige lovgivning.

3.1. Fravigelse af krav om offentlighed ved kommunalbestyrelses- og regionsrådsmøder

Borgmesteren/regionsrådsformanden kan i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde træffe beslutning om, at offentligheden ikke tillades adgang til et kommunalbestyrelses- eller regionsrådsmøde. *Se bekendtgørelsens § 3*, der fraviger § 10, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse og regionslovens § 12, stk. 1, jf. § 10, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse.

Når der er truffet beslutning om, at offentligheden ikke tillades adgang til et kommunalbestyrelses- eller regionsrådsmøde, skal der så vidt muligt streames video eller lyd fra mødet, eller en video- eller lydoptagelse af mødet skal så vidt muligt offentliggøres snarest efter mødet. Det samme gælder, hvis et kommunalbestyrelses- eller regionsrådsmøde afholdes som telefon- eller videomøde. *Se bekendtgørelsens § 4.*

Bestemmelsen giver mulighed for at undlade streaming eller efterfølgende offentliggørelse af en video- eller lydoptagelse af mødet, hvis det f.eks. ikke er teknisk muligt, eller det er forbundet med store tekniske vanskeligheder.

3.2. Fravigelse af krav om beslutningsprotokol ved møder

Borgmesteren/regionsrådsformanden/udvalgsformanden kan i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde træffe beslutning om, at der ikke føres beslutningsprotokol ved et møde. *Se bekendtgørelsens § 5, 1. pkt.*, der fraviger § 8, stk. 7, § 13 og § 20, stk. 3, 3.-6. pkt., i lov om kommunerne styrelse og regionslovens § 10, stk. 2, jf. § 8, stk. 7, i lov om kommunernes styrelse, regionsloven § 12, stk. 1, jf. § 13 i lov om kommunerne styrelse og regionslovens § 15, stk. 1, jf. § 20, stk. 3, 3.-6. pkt., i lov om kommunernes styrelse. Bestemmelsen kan være relevant for video- eller telefonmøder, hvis der ikke findes en elektronisk beslutningsprotokol og tilsvarende for fysiske møder, hvis nogle medlemmer deltager pr. video eller telefon.

Det er en betingelse, at formanden i givet fald på anden måde sørger for dokumentation for beslutningerne på mødet, og for hvilke medlemmer der er ansvarlige for beslutningerne. *Se bekendtgørelsens § 5, 2. pkt.* Dokumentation kan f.eks. være, at formanden eller forvaltningen noterer beslutningen og de enkelte medlemmers stillingtagen til sagerne i et skriftligt dokument, der for så vidt angår møder i kommunalbestyrelser og regionsråd så vidt muligt offentliggøres. *Se bekendtgørelsens § 5, 3. pkt.*

3.3. Fravigelse af reglerne om mødeplaner

3.3.1. Beslutning om at flytte et fysisk møde

Borgmesteren, regionsrådsformanden eller udvalgsformanden kan i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde beslutte, at et møde flyttes til et andet lokale eller en anden adresse end den, der fremgår af mødeplanen. *Se bekendtgørelsens § 7.* Beslutningen kan være en fravigelse af § 8, stk. 1, og § 20, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse og regionslovens § 10, stk. 1, og § 15, stk. 1, jf. § 20, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse. Efter disse regler kræver en ændring af mødeplanen, herunder en ændring af det i mødeplanen angivne mødested, enten, at medlemmerne er enige herom, at et flertal finder det nødvendigt, eller at der foreligger tungtvejende grunde. *Bekendtgørelsens § 7* giver borgmesteren, regionsrådsformanden eller udvalgsformanden mulighed for i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde at træffe beslutningen uden at vurdere, om disse betingelser er opfyldt. Beslutning om at flytte et møde må træffes og meddeles medlemmerne med et sådant varsel, at de har mulighed for at indrette sig herpå.

3.3.2. Beslutning om at afholde møde ved video- eller telefonmøde

Borgmesteren, regionsrådsformanden eller udvalgsformanden kan i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde beslutte, at et møde gennemføres ved video- eller telefonmøde. *Se bekendtgørelsens § 6.* Beslutningen kan være en fravigelse af § 8, stk. 1, og § 20, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse og regionslovens § 10, stk. 1 og § 15, stk. 1, jf. § 20, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse. Efter disse regler kræver en ændring af mødeplanen, herunder en ændring af et planlagt fysisk møde til et video- eller telefonmøde, enten, at medlemmerne er enige herom, at et flertal finder det nødvendigt, eller at der foreligger tungtvejende grunde. *Bekendtgørelsens § 6* giver borgmesteren, regionsrådsformanden eller udvalgsformanden mulighed for i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde at træffe beslutningen uden at vurdere, om

disse betingelser er opfyldt. Beslutning om at gennemføre et møde ved video- eller telefonmøde må træffes og meddeles medlemmerne med et sådant varsel, at de har mulighed for at indrette sig herpå.

3.4. Næstformanden

De ovenfor nævnte beføjelser, som borgmesteren og regionsrådsformanden har efter bekendtgørelsen, varetages under vedkommendes forfald af næstformanden eller – hvis der er to næstformænd – af næstformændene i den rækkefølge, hvori de er valgt. *Se bekendtgørelsens § 8*, der supplerer de almindelige regler om næstformændenes virke ved borgmesterens eller regionsrådsformandens forfald.

Har udvalgsformanden forfald, følger det af de almindelige kommunalretlige regler, at næstformanden, hvis udvalget har en sådan, indtræder i formandens sted.

4. Nødstyre og muligheden for at aflyse møder

4.1. Nødstyre efter bekendtgørelsens § 9

4.1.1. Betingelserne for indførelse af nødstyre

Efter et begrundet forslag fra borgmesteren eller regionsrådsformanden kan kommunalbestyrelsen eller regionsrådet i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde, når de fravigelser, som §§ 3-7 i bekendtgørelsen giver mulighed for at gennemføre, ikke er tilstrækkelige, beslutte, at økonomiudvalget, magistraten eller forretningsudvalget varetager ledelsen af kommunen. *Se bekendtgørelsens § 9, stk. 1*, der giver mulighed for at indføre en slags nødstyre i kommunen, der overtager både kommunalbestyrelsens eller regionsrådets og udvalgenes funktioner. Dette kan ske i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde, når fravigelserne i kapitel 3 ikke er tilstrækkelige.

Kravet om, at nødstyret kun kan indføres, når fravigelserne i kapitel 3 ikke er tilstrækkelige, skal navnlig ses i lyset af, at alle de beføjelser, som tilkommer kommunalbestyrelsen eller regionsrådet, flyttes til et underordnet politisk organ, der overtager ledelsen af kommunen og det medfølgende ansvar. Økonomiudvalget, magistraten eller forretningsudvalget træffer også alle de beslutninger, der ellers ville blive truffet af kommunalbestyrelsen eller regionsrådet, uanset om disse er omfattet af et delegationsforbud.

Ved vurderingen af, om betingelserne for at indføre nødstyre er opfyldt i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde, er det afgørende, om det som alternativ til indførelse af nødstyre vil være muligt at afholde møde i kommunalbestyrelsen eller regionsrådet, hvis det sker under anvendelse af en eller flere af de fravigelser af styrelsesloven, som bekendtgørelsens §§ 3-7 giver mulighed for. Det skal således vurderes, om møder kan holdes som fysiske møder på betryggende måde, herunder f.eks. hvis møderne flyttes til et andet og større lokale end det sædvanlige, og uden offentlighedens adgang. Det skal også vurderes, om møder kan holdes som video- eller telefonmøder, herunder om der er eller kan etableres de fornødne tekniske faciliteter hertil, og om medlemmerne har det fornødne udstyr og de fornødne muligheder i øvrigt herfor. Hvis møderne trods fravigelser efter §§ 3-7 ikke kan afholdes, kan kommunalbestyrelsen eller regionsrådet efter formandens begrundede forslag træffe en beslutning efter bekendtgørelsens § 9, stk. 1.

4.1.2. Fremgangsmåden for indførelse af nødstyre

Efter bekendtgørelsens § 9, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen eller regionsrådet kun indføre nødstyre efter et begrundet forslag fra borgmesterens eller regionsrådsformanden. Der gælder ingen formkrav til formandens forslag eller begrundelsen herfor, men sagen, der forelægges kommunalbestyrelsen eller regionsrådet, skal være tilstrækkeligt oplyst til, at der kan træffes beslutning på et forsvarligt grundlag. Det indebærer, at grundlaget for, at betingelserne for at indføre nødstyre efter formandens opfattelse er opfyldt, må fremgå. Beslutningen vedrører kommunens eller regionens overordnede styrelsmæssige forhold, hvorfor forslaget stilles af formanden, og der ikke er krav om udvalgsbehandling heraf. Kommunalbestyrelsen afgør sagen med simpelt flertal, jf. § 11, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse.

Kommunalbestyrelsen eller regionsrådet træffer beslutning om borgmesterens eller regionsrådsformandens forslag om at indføre nødstyre på skriftligt grundlag, og beslutningen offentliggøres snarest sammen med det begrundede forslag til beslutningen og medlemmernes stemmeafgivning. *Se bekendtgørelsens § 9, stk. 2.*

Nødstyre kan kun indføres, hvis de i bekendtgørelsens §§ 3-7 nævnte fravigelser ikke er tilstrækkelige til, at der kan afholdes møde i kommunalbestyrelsen eller regionsrådet. Derfor træffes beslutning om indførelse af nødstyre på skriftligt grundlag. Dette indebærer, at det begrundede forslag skriftligt forelægges medlemmerne, der skriftligt meddeler deres stemmeafgivning. Formanden sætter en rimelig frist herfor. Den skriftlige udveksling mellem formanden (forvaltningen) af forslaget og medlemmernes stemmeafgivning kan ske elektronisk via e-mail eller på anden måde. Formanden kan drøfte forslaget med medlemmerne eller korrespondere med dem om det, inden de tilkendegiver deres stillingtagen, ligesom medlemmerne også kan gøre dette indbyrdes.

Indholdet af en beslutning om nødstyre er, at der indføres nødstyre, således at økonomiudvalget, magistraten eller forretningsudvalget varetager kommunalbestyrelsens og regionsrådets samt udvalgenes funktion, som anført i bekendtgørelsens § 9, stk. 1. Kommunalbestyrelsen eller regionsrådet kan hverken på forslag fra formanden eller fra nogen af medlemmerne ændre indholdet af nødstyret efter bekendtgørelsens § 9, stk. 1, dvs. sætte vilkår for økonomiudvalgets, magistratens eller forretningsudvalgets ledelse af kommunen eller regionen. Medlemmerne kan derfor ikke foreslå indholdsmæssige ændringer af formandens forslag om nødstyre, men tilkendegive, om de stemmer ja eller nej til forslaget om at indføre nødstyre. Når nødstyret er vedtaget, er det økonomiudvalget, magistraten eller forretningsudvalget, der træffer nærmere bestemmelse om, hvordan nødstyret skal fungere, jf. også bekendtgørelsens § 9, stk. 4, om fravigelse af styrelseslovgivningen.

Når der er indført nødstyre, skal beslutningen, det begrundede forslag til beslutning og medlemmernes stemmeafgivning snarest offentliggøres. Ved offentliggørelse af medlemmernes stemmeafgivning skal det fremgå, hvordan alle medlemmer har stillet sig til forslaget. Borgmesteren eller regionsrådsformanden har som formand for nødstyret og øverste daglige leder af forvaltningen ansvaret for, at der sker offentliggørelse. Der er ingen formkrav til offentliggørelsesmåden. Offentliggørelse kan f.eks. ske på kommunens hjemmeside.

4.1.3. Retsvirkningen af indførelse af nødstyre

Når der er indført nødstyre efter bekendtgørelsens § 9, stk. 1, finder bestemmelserne i §§ 4, 8 og 9 i bekendtgørelse nr. 841 af 11. november 1997 om kommunernes styrelse under krise og krig tilsvarende anvendelse. Det er bestemmelser om næstformandens varetagelse af formandens funktioner under dennes forfald, om medlemmernes pligt til at varetage de funktioner, de pålægges af økonomiudvalget, magistraten eller forretningsudvalget, og om regnskab og budgetter og budgetoverslag vedrørende perioden under nødretsstyre. Der henvises til bekendtgørelse nr. 841 af 11. november 1997: <https://www.retsinformation.dk/Forms/RO710.aspx?id=86076>. Se bekendtgørelsens § 9, stk. 3.

Indførelsen af nødstyre efter bekendtgørelsens § 9, stk. 1, indebærer, at flere af de styrelsesretlige regler nødvendigvis må fraviges. Det gælder reglerne om kommunalbestyrelsens og regionsrådets kompetence, om udvalgenes beføjelser og i et vist omfang også om medlemmernes rettigheder. Derfor indeholder bekendtgørelsen en bestemmelse, hvorefter styrelsesreglerne under nødstyre kan fraviges i det omfang, det er nødvendigt. Se bekendtgørelsens § 9, stk. 4. Bestemmelsen indrømmer økonomiudvalget magistraten og forretningsudvalget et vist skøn med hensyn til, hvilke styrelsesretlige regler det er nødvendigt at fravige, og giver således også – en begrænset adgang – til at indrette nødstyret efter forholdene, herunder f.eks. efter, om man ønsker at gøre brug af de stående udvalg eller ikke. Men den giver ikke mulighed for at fravige alle styrelsesretlige regler, herunder regler, der ikke direkte berører de politiske organer og deres funktioner og møder. F.eks. kan nogle medlemsrettigheder, som f.eks. retten til sagsindsigt, ikke fraviges, mens andre medlemsrettigheder som f.eks. initiativretten eller retten til at tage ordet i kommunalbestyrelsen ikke kan gennemføres, så længe kommunalbestyrelsen ikke mødes.

4.1.4. Ophævelse af nødstyre

Når betingelserne for, at nødstyre efter bekendtgørelsens § 9, stk. 1, ikke længere er opfyldt, er borgmesteren eller regionsrådsformanden forpligtet til at ophæve den. Se bekendtgørelsens § 9, stk. 5.

4.1.5. Underretning af tilsynet om nødstyre

Borgmesteren eller regionsrådsformanden skal snarest give Ankestyrelsen meddelelse om indførelse og ophævelse af nødsstyre. Se bekendtgørelsens § 9, stk. 6.

4.2. Muligheden for at aflyse møder

Bekendtgørelsen fraviger ikke reglerne om, hvornår ordinære møder i kommunalbestyrelser, regionsråd og disses udvalg kan aflyses. Disse regler må imidlertid fortolkes i lyset af bekendtgørelsen, så længe den gælder og i de tilfælde, hvor de grundlæggende betingelser for at anvende den, jf. afsnit 2, er opfyldt.

Det følger af Social- og Indenrigsministeriets forståelse af § 8, stk. 1, og § 20, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse og regionslovens § 10, stk. 1, og § 15, stk. 1, jf. § 20, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse om mødeplaner, at et ordinært møde kan aflyses, når der ingen sager er på dagsordenen, når medlemmerne er enige herom, når et flertal finder det nødvendigt, eller når borgmesteren eller regionsrådsformanden finder, at der foreligger tungtvejende grunde hertil. Tilsvarende gælder for udvalg, jf. § 22, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse og regionslovens 15, stk. 2, jf. § 22, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse.

Træffes beslutning om at aflyse et møde, kan formanden træffe afgørelse på vegne af kommunalbestyrelsen, regionsrådet eller udvalget i sager, der ikke kan udsættes. Dette følger af § 31, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse og regionslovens § 16, jf. § 31, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse. Tilsvarende gælder for udvalg, jf. § 22, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse og regionslovens 15, stk. 2, jf. § 22, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Samtidig betyder aflysning af et møde, at beslutninger i andre sager, som skal behandles af kommunalbestyrelsen, regionsrådet eller udvalget, må udsættes, indtil der kan holdes et møde. Det samme gælder sager, hvor afgørelsen efter lovgivningen skal træffes af kommunalbestyrelsen, regionsrådet eller udvalget, selv om sagerne ikke kan udsættes. Derfor er beslutning om at aflyse et møde, hvor der foreligger sager på dagsordenen, og hvor der ikke er enighed om det, en meget indgribende beslutning for den politiske styring af kommunen eller regionen. Det er samtidig en beslutning, der kan have stor betydning for ledelsen af kommunen eller regionen og dermed for varetagelsen af dens opgaver.

På denne baggrund er det Social- og Indenrigsministeriets retsopfattelse, at der i den nuværende situation i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde, og hvor bekendtgørelsen åbner mulighed for fravigelser efter §§ 3-7 eller 9, alene er tungtvejende grunde for borgmesteren eller regionsrådsformanden til at aflyse ordinære møder, hvis de nævnte fravigelser ikke er tilstrækkelige til at undgå aflysning af mødet. Det er også kun nødvendigt for flertallet i kommunalbestyrelsen eller regionsrådet at aflyse et møde, hvis de nævnte fravigelser ikke er tilstrækkelige til at undgå aflysning af mødet. For så vidt angår aflysning af udvalgsmøder skal § 9 om nødstyre dog ikke inddrages.

Denne vurdering betyder navnlig, at formanden forinden et møde aflyses, først skal vurdere, om det er muligt at afholde mødet under anvendelse af de fravigelser, som §§ 3-7 giver mulighed for at indføre, jf. om vurderingen heraf ovenfor i afsnit 4.1.1. Hvis dette ikke er muligt, skal borgmesteren eller regionsrådsformanden vurdere, om der i stedet for aflysning kan indføres nødstyre efter bekendtgørelsens § 9. Det sidste indebærer en vurdering af, om det er muligt at få kommunalbestyrelsens eller regionsrådets tilslutning til, at økonomiudvalget, magistraten eller forretningsudvalget styrer kommunen efter bestemmelsen om nødstyre, og om dette rent faktisk er muligt – eventuelt således at møderne i nødstyrets kompetente organ afvikles under anvendelse af fravigelserne i bekendtgørelsens §§ 3-7.

Den samme vurdering skal anvendes, selv om et flertal i kommunalbestyrelsen eller regionsrådet ønsker at aflyse et møde. Det er således ikke nødvendigt at aflyse et møde, hvis der kan indføres nødstyre efter § 9.

For så vidt angår aflysning af udvalgsmøder er det dog ikke nødvendigt at vurdere, om der kan indføres nødstyre efter § 9.

Det skal for hvert møde, der aflyses, selvstændigt vurderes, om betingelserne er opfyldt for at aflyse mødet.

Møder vil som altid kunne aflyses, hvis der ikke er sager på dagsordenen, eller hvis der er enighed om det.

5. Underretning

Bekendtgørelsen fastlægger, at borgmestere, regionsrådsformænd og udvalgsformænd, der træffer afgørelser eller beslutninger efter bekendtgørelsen, snarest skal underrette

kommunalbestyrelsen, regionsrådets eller udvalgets medlemmer herom. *Se bekendtgørelsens § 10.*

6. Klage og tilsyn

Bekendtgørelsen fastlægger, at kommunalbestyrelsernes, regionsrådenes, borgmestres, regionsrådsformænds og udvalgsformænds afgørelser eller beslutninger efter bekendtgørelsen ikke kan indbringes for nogen klagemyndighed. *Se bekendtgørelsens § 11.*

Dette betyder, at borgmestres, regionsrådsformænds og udvalgsformænds afgørelser eller beslutninger efter bekendtgørelsen ikke efterfølgende kan påklages f.eks. af et kommunalbestyrelses- eller regionsrådsmedlem til kommunalbestyrelsen, regionsrådet eller udvalget, således at dette organ kan tilsidesætte eller ændre afgørelsen eller beslutningen.

Bekendtgørelsen fastlægger, at overholdelsen af bekendtgørelsen er omfattet af det almindelige kommunale og regionale tilsyn, og at tilsynsmyndighederne kan anvende deres sanktionsmuligheder over for kommunalbestyrelser, regionsråd, borgmestre, regionsrådsformænd og udvalgsformænd i sager efter bekendtgørelsen. *Se bekendtgørelsens § 12.*

7. Kommunale fællesskaber

Bekendtgørelsen finder tilsvarende anvendelse for kommunale fællesskaber. *Se bekendtgørelsens § 13.* Dette indebærer navnlig, at formænd for de styrende organer i kommunale fællesskaber i de i afsnit 2 under pkt. 1-3 nævnte tilfælde kan træffe afgørelser og beslutninger, der svarer til dem, borgmestre og regionsrådsformænd kan træffe efter bekendtgørelsen, når de eventuelle yderligere betingelser herfor efter bekendtgørelsen er opfyldt. Under tilsvarende betingelser kan et flertal af bestyrelsen i et kommunalt fællesskab træffe beslutning om indførelse af nødstyre, hvor bestyrelsen overtager et eventuelt repræsentantskabs beføjelser.

8. Ikrafttræden

Bekendtgørelsen træder i kraft ved bekendtgørelse i Lovtidende og ophæves den 1. juli 2020. *Se bekendtgørelsens § 14.*